

عنوان مقاله:

بررسی کارکرد شهرهای جدید ایران در جذب سرریز جمعیت مادر شهرها (مطالعه موردی: شهر جدید سهند)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 16، شماره 40 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

کریم حسین زاده دلیر - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

رسول قربانی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

ابوالقاسم تقی زادفانید - مرکز پژوهش های جغرافیایی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

روند رو به افزایش شهرنشینی و بروز آثار ناشی از آن، ضرورت برنامه ریزی در خصوص توسعه شهری را بیش از گذشته با اهمیت نموده است. از جمله گزینه های مقابله با مشکلات شهرنشینی شتابان و مسائل کلانشهرها، راهبرد احداث شهرهای جدید بویژه از اواسط قرن بیستم بوده است. بدین ترتیب، این الگو در بسیاری از کشورهای دنیا مورد توجه بوده و در کشور ایران، قبل از سال ۱۳۵۷ با هدف تامین مسکن شاغلان بخش صنعت و بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، عمدتاً به منظور جذب سرریز جمعیت مادرشهرها جامه عمل پوشیده است. اکنون، پس از گذشت بیش از ربع قرن و آغاز مرحله جذب جمعیت برای تعدادی از شهرهای جدید، پاسخ به این سوال، که «سیاست اخیر تا چه میزان به اهداف خود نزدیک تر شده است»؟ به عنوان هدف اصلی مقاله انتخاب شده است. گفتنی است بررسی کارکرد شهر جدید سهند در جذب سرریز جمعیت مادر شهر تبریز در مقایسه با هدف اولیه پیش بینی شده برای آن، به روش اسنادی و پیمایشی و با انجام نمونه گیری از خانوارهای ساکن و شاغلان واحدهای تولیدی و خدماتی مستقر در شهر جدید انجام پذیرفته است. یافته ها نشان می دهد، بنابه دلایلی اشباع جمعیت مادرشهر تبریز و آغاز سرریز آن حداقل تا دهه آینده منتفی است. بنابر این شهر جدید سهند از برنامه پیش بینی شده برای جذب جمعیت عقب افتاده و این روند ادامه خواهد داشت. اما به لحاظ کارکرد منظور شده در زمینه جذب جمعیت با ویژگی های جمعیت سرریز ما در شهر تبریز تا حدودی امکان تحقق اهداف جهت گیری شده میسور می نماید.

کلمات کلیدی:

کارکرد، شهرهای جدید، سرریز جمعیت، مادرشهر، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1313741>

